GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 65.

w Szrodę dnia 13. Sierpnia Roku 1800.

z Berlina d. 7. Sierpnia.

Nayiaśnieysi Królewiczowie Pruscy, Henryk i Wilhelm poiechali do Potsdamu wraz z Xiążęciem dziedzicznym Meklenburg Strelitz.

z Paryża d. 26. Lipca.

Rozmaite listy z Konstantynopola mowią o powtorney umowie zawartey między generałem Kleber i Wielkim Wezyrem względem opuszczenia Egiptu. Lecz — my rozumiemy, iż wiadomość ta iest zmyśloną. Mimo wszystkie przytoczenia wiemy, iż generał Dessaix był tego zdania, iż możno i należy utrzymać się przy Egipcie. Posłuszny tylko iestem rozkazom generała naczelnika, rzekł Dessaix, podpisuiąc kapitulacyą.

Przyzwyczaiony będąc od 2 lat z garsztką Francuzow zwyciężać chordy barbarzyńcow, wiedział, iż atakować Wielkiego Wezyra, iest iedno, co zwyciężyć go. Niewątpił, iż przy mądrym rządzie możno pociągnąć na swoią stronę mieszkańcow Egipskich. Sam tego doświadczył, i podczas długiey retyrady Francuzow z Cassicio i Sienny do Kairu, żaden z nich nie zginął: owszem wszyscy odbierali od mieszkańcow wyższego Egiptu dowody ich przywiązania, i ich uszanowania ku sprawiedliwemu Sułtanowi. Podobne zdanie było generała Davoust przeciw opuszczeniu Egiptu, a generał Menou żałował w swoich listach utraty kraiu, i zapewniał, iż łatwo iest utrzymać go, i takowe zdanie maią wszyscy ci, którzy znaią Egipt, stan armii francuzkiey, słabość i nieczość rządu tureckiego. Oprocz tego armia Wielkiego Wezyra iest zniszczona; cała artylerya iego dostała się w ręce Francuzow, i po owey mniemaney tak straszney armii tureckiey niezostał się tylko ślad spustoszeń, których narobiła. Armia Egipska składa się z 18,000 piechoty i 2000 kawaleryi. Występki Turkow, zemsta i niekarność ich rozgniewały Egipcian, którzy w Francuzach widzą nie zwycięzcow swawolnych i łakomych, lecz uwolnicielow wspaniałych i mężnych. Nakoniec Wielki Wezyr dozna naywiększych trudności w ściągnieniu nowey armii. Jego ucieczka nagła rozniosła trwogę po prowincyach azyatyckich, i roku całego potrzeba, niż się potrafi stawić w oczy armii francuzkiey z artyleryą potrzebną. Armia Egipska odebrała wiadomość o ostatnich zdarzeniach. Jey niespokoyność ustała, i nie wątpi, iż Buonaparte stawszy się pierwszym urzędnikiem Rzplitey zapewni Francyi tak ważną zdobycz i nie utraci owocu tak obszernego i chwalebnego przedsiewzięcia. I iakże, 20,000 Francuzow możesz kapitulować wśrod takowey okoliczności? nie! nie! Kleber czekać będzie zimy, wie on, iż to iest ta pora, w którey posiłki przyiść mu mogą; nie spuści się drugi raz na słowo Anglikow, dowie się, iż Dundas powiedział w Parlamencie, że potrzeba dla przykładu, aby żaden Francuz składaiący wyprawę Egipską nie uyrzał swoiey oyczyzny. Te wyrazy okropne ożywią odwagę armii Egipskiey. Ta mężna armia utrzyma się w Egipcie i przyłoży się przez swoią stateczność do podpisania

takiego pokoiu, który iey otworzy drogę do oyczyzny, którą Anglicy przysięgli zamknąć przed nią na zawsze. (Les Defenseurs de la Patrie.)

Generał dywizyi Dügüa, który z Egyptu do Marsylii przybył, donosi, iż podczas swey bytności w Neapolu otrzymał od admirała Nelson i angielskiego posła Hammilton przyrzeczenie, iż interessować się będą za losem mędrca Dolomieu, i starać się, aby był uważany iako ieniec woienny.

z Paryża d. 29. Lipca.

Zapewniaią, iż podpisanie zasadow pokoiu między naszą Rzplitą i Cesarzem iako Królem Węgierskim oraz i Czeskim nastąpi w krotce przez Hrabiego St. Julien imieniem Cesarza. Przynaymniey porozumiano się iuż zupełnie w Włoszech względem głownych warunkow. St. Julien był wtych dniach na obiedzie u pierwszego konsula, Senator Barthelemi udać się ma do Bazylei a z tamtąd do Wiednia, w interesach pokoiu. Także głoszą, iż i z Bawaryą nastąpi przy obcym pośrednictwie osobny pokoy. Tymczasowy rząd Rzplitey Lukańskiey pisał do pierwszego konsula pod dniem 11. t. m., aby ta Rzplita mogła bydź złączona z iaką przyległą Rzplitą w Włoszech. Żąda iednak, aby prawa ustanowione teraz od niego mogły bydź utrzymane mimo Unią. Także nadmienia, że chociasz niektórzy źli i oszukani ludzie odważyli się obrazić obmową pierwszego konsula, i innych urzędnikow francuzkich, większa iednak część mieszkańcow wolną iest od zarzutow, ponieważ wcale inaczey myśli. (Do tego przypadku ściąga się owa kontrybucya miliona liwrow, którą Massena na Rzeczpospolitę Lukańską nałożył.)

Ponieważ podczas ostatniego wylądowania Anglikow w Wandei dawni tamteysi buntownicy, którzy pod generałem Charette tak długo przeciw Rzplitey walczyli, szczególniey się Anglikom oparli, uderzywszy na nich z pikami, kosami i zabrawszy z nich 91 ludzi w niewolą, przeto pierwszy Konsul pisał do Prefekta w Wandei z tego powodu list następuiący:

„Dowiaduię się, iż w okolicach tych, w których Anglicy wylądować usiłowali, ci mieszkańcy, którzy podczas nieszczęśliwey woyny domowey nayzaciętszemi się okazali nieprzyiaciołmi Rzplitey, teraz dali naywiększe dowody przywiązania ku niey, i oparli się nieprzyiaciołom. Wybierz WćPan z nich 12 naymężnieyszych i przyśliy ich do Paryża z oficyerem, który nimi kommenderował. Chcę zobaczyć tych mężnych i dobrych Francuzow, chcę, aby lud tuteyszey stolicy widział ich, tudziesz aby powrocili do domu z dowodami ukontentowania ludu francuzkiego. Jeżeli się między nimi znayduią xięża, więc przyśli mi ich WaćPan niezwłocznie, ponieważ szacuię i kocham tych xięży, którzy dobrymi są Francuzami i bronią swey oyczyzny przeciw owym wiecznym nieprzyiaciołom imienia francuzkiego, przeciw kacerzom Anglikom."

(podp.) Buonaparte.

Przypomnimy sobie, iż nie dawno była mowa o odkrytym spisku kontra-rewolucyinym, którego papiery kommissya rady narodowey roztrząsała. Wspomniona kommissya zdała teraz rapport z swey pracy, i doniosła, iż zamiarem iego była woyna w Wandei, częste wylądowania, wysadzenie generała Pichegru w Wandei a Willota w Marsylii, opanowanie portu Brest, wysadzenie na ląd francuzki Hrabiego Artois, zamordowanie Buonaparta i t. d.

z Marsylii d. 10. Lipca.

Do naszego portu zawinął wczoray okręt neutralny, na którym znaydowało się blisko 300 Neapolitanow wypędzonych z oyczyzny przez sławny sąd woienny narodowy. Znayduią się między temi nieszczęśliwemi starcy, kobiety, i wielu oficyerow. Wskazano ich iak innych Patryotow na wygnanie, ogołocono

z wszyſtkiego, i niepozwolono im widzieć ſię nawet z ich rodzicami, ani opatrzyć ſię w rzeczy naypotrzebnieysze. Powiadaią, iż teroryzm panuie w Neapolu z rowną zawsze czynnością, i nie masz dnia, w którymby kogo nie aresztowano.

z Bern d. 24. Lipca.

Miniſter helwecki w Paryżu donioſł naszemu rządowi, iż do helwecyi przymaszeruie niezwłocznie 8000 Francuzow dla przywrocenia porządku i spokoyności.

W powiatach włoſkich pracuie potężna partya około złączenia tych okolic z cysalpińſką Rzpltą.

z Hagi d. 2. Sierpnia.

Wczoray wieczorem przybył kuryer od naszego poſła w Paryżu z tą przyiemną wiadomością, iż zasady pokoiu między Cesarzem iako Królem węgierſkim i czeſkim, oraz francuzką Rzpltą iuż umowione i dnia 29. Lipca (iak niektórzy twierdzą) podpisane zoſtały. Słychać, iż pokoy zasadzać ſię ma na traktacie zawartym w Campo-Formio.

z Medyolanu d. 8. Lipca.

Dyzercya nieuſtaie między Auſtryakami. Widziano ſię nawet bydź przymuszonym, wſtrzymać dyzercyą garnizonu mantuańſkiego złożonego po większey części z korpusow włoſkich. Woyſko węgierſkie muſi ſtać w bramach Mantui dla przeszkodzenia dyzercyi.

Czynią tu domyſły względem losu przyszłego Włoch. Niemożno powiedzieć przed czasem nic o ich pewności, nadmienić tylko można wypis naſtępuiący mowy mianey przez Konsula Buonaparte do tymczasowego rządu cysalpińſkiego po batalii ſtoczoney pod Marengo.

„Źle myślący ludzie uſiłuią rozgłoſić, iż Rzplta francuzka zamyśla powiększyć swoy kray Włochami. Zapomnieli więc, iż Francya liczy 30 milionow Republikannw, że ma swoie naturalne granice, i że każde powiększenie iey przeſtępuiące kres naznaczony iey przez przyrodzenie osłabiłoby ią. Francya nie potrzebuie was, lecz ia chcę także, abyście i wy nie potrzebowali Francyi. Co ſię tyczy teraźnieyszości, Rzplta ſkładać ſię będzie z Liguryi, Piemontu i Cysalpinii. Wasze rolnictwo, wasz przemyſł przyprowadzone będą do tey doſkonałości, do iakiey są zdatne, przez przyłączenie Liguryi handlowney, którą zacłania marynarka woienna.....

z Florencyi d. 14. Lipca.

W nocy z 11. na 12. przybyła tu z Liworna Królowa neapolitańſka z 3 córkami i iednem synem. Stanęła w pałacu Pitti, przyimowała uroczyſtą wizytę od szlachty, i dawała dnia 12 i 13. wielkie obiady, na które rząd, Xiąże Belmonte, Kardynał Ruffo i admirał Nelson zaproszeni byli. Odwiedziła teatr, przeyrzała rozmaite okolice, i udała ſię dziś w dalszą podroż do Ankony, zkąd zapewne do Tryestu popłynie.

z Medyolanu d. 20. Lipca.

Okręty angielſkie znayduiące ſię w Liworno wypłynęły wszyſtkie z tego portu dnia 8. zabrawszy z sobą wszyſtkie swoie rzeczy znayduiące ſię w tym mieście. Także oddalił ſię z nimi poseł angielſki Windham z wszyſtkimi swoiemi bagażami. W Piacencyi drogość żywności wzbudziła rozruchy, na które Francuzi spokoynie przypatrywali ſię.

Generał Massena wydał odezwę przeciw złym nadużyciom niektórych kommiſſarzow nakładaiących arbitralne kontrybucye w departamentach, i przypomniał im o surowym dekrecie pierwszego Konsula, grożącym naysurowszą karą tym, ktorzyby ſię dopuścili podobnych wyſtępkow.

Wiemy teraz, co cysalpińſka Rzplta Francyi płacić ma. Oprocz wyznaczonych w początku przez pierwszego Konsula 2 milionow liwrow, włożono na wszyſtie grunta nadzwyczayną taxę, to ieſt: po 8 fenigow od szkuda iednego, a 8 milionow liwrow me-

dyolańskich pod tytułem pożyczki włożono na handel.

z Medyolanu d. 22. Lipca.

Generał Massena wyrobił u generała Melas dla mięszkańcow Cysalpinii wolną kommunikacyą z lewem brzegiem rzeki Padus, co ważną iest rzeczą dla handlu. Dnia szesnastego tego miesiąca woyska francuzkie miały obsadzić Fano i Pesaro. Królowa neapolitańska udała się do Tryestu nie morzem lecz lądem przez Ankonę za paszportem, iak słychać, konsula Buonaparte.

z Medyolanu d. 22. Lipca.

Woyska francuzkie dostały rozkaz, aby były gotowe do marszu na dzień 28. t. m. Generałowie Monnier, Miolis, i Solignac pomaszerowali z swoimi dywizyami do prowincyow południowych Rzpltey cysalpińskiey. Pierwszy przybył dnia 12. do Faenza i nakazał tam poprawienie bramy tryumfalney, którą gmina była wystawiła na pamiątkę pierwszego przybycia Francuzow. Także do Ferrary, ktorey cytadella obsadzoną iest przez Austryakow, przybyło wiele woysk Francuzkich..

Dowiaduiemy się z Werony, iż szpital tamteyszy przeprowadzono do Tyrolu, i że większa część woysk austryackich stoiących w okolicach Padwy, i Wincencyi cofnęła się do rzeki Piawy i Tagliamentu. Także odbieramy wiadomość, iż ieden korpus woyska, który był spodziewany w Wenecyi, odebrał rożkaz przeciwny.

Policya generalna wydała rozkaz do rozmaitych departamentow przeciwko tym, ktorzy ułatwiaią ucieczkę niewolnikow austryackich, także przeciw werbownikom nieprzyiacielskim, i innym lekomyślnym ludziom mięszaiącym spokoyność przez swoie mowy.

Jeden z dziennikow tuteyszych zapewnia, iż tymczasowy rząd piemoncki wysłał deputacyą do generała Masseny, i rządu cysalpińskiego z prozbą, aby przyłożyli się wszystkiemi siłami do złączenia Piemontu z cysalpińską Rzpltą.

Gdy w Liworno dowiedziano się o wniyściu Francuzow do Luki, okoliczność ta wzbudziła rozruchy w Liworno. Lud wołał o broń pod pozorem własney obrony, rozbroił 300 żołnierzy w nowey twierdzy i iuż zamyślał uderzyć na Jakubinow i Żydow, lecz kommendant austryacki oparł się tym zamiarom.

z Manheimu d. 1. Sierpnia.

Ponieważ armia generała Moreau nadto obszernie iest rozłożona, i w przypadku nieprzyiacielskich krokow czynnie działaćby nie mogła dla swych odległych stanowisk, przeto generał Augereau śpieszy z swoią armią marszem natężonym z Hollandyi dla obsadzenia okolic wyższego Renu i Menu. Tym sposobem armia francuzka w Niemczech wzmocni się do 150,000 ludzi, i ma bydź podzielona na 2 armie, Dunayską, i Reńską. Teraźnieysze kontrybucye i rekwizycye Francuzow są nader wielkie. Bawarya zapłacić ma 12 milionow liwrow, Würtemberg 6 milionow, reszta Szwabii 3 miliony i t. d.

z Bamberga d. 11. Lipca.

Minister Thugut wysłał kuryera do Londynu z listem, w którym prosi usilnie ministra Pitta, aby działał wspolnie z domem austryackim. Jeżeli Pan Pitt nie odrzuci żądanie Barona Thugut, nastąpią wkrotce negocyacye pokoiu generalnego. Lecz wyznać potrzeba szczerze, iż ten pokoy nie obiecuie wielkiego skutku. Chociasz Austrya skłonną iest do niego, daie się iednak powodować pewney partyi, która chce zyskać czas, wzmocnić armie austryackie, i postawić ie w stanie mierzenia się z Francuzami. Wypadało iey więc żądać zawieszenia broni, i iey celem będzie przedłużyć negocyacye aż do zimy, aby skończyć na niczym kampanią tegoroczną.

„Pan Pitt usiłować będzie wesprzeć tę

partyą. Jeżeli rząd francuzki nie będzie nalegać na negócyacye oddzielne z Auſtryą, ieżeli pozwoli przedłużyć ie, iak ieſt zamiarem rządu angielſkiego, więc przyiaciele pokoiu zobaczą ſię ieszcze raz bydź oszukanemi w swych nadzieiach, a woyna nieprzeſtanie puſtoszyć naypięknieysze kraie Europy.

z Augszburga d. 26. Lipca.

Piszą z Monachium, iż generał Moreau przed odiazdem swoim z tego miaſta odebrał kuryera od dworu berlińſkiego z depeszami bardzo przyiaznemi dla Bawaryi.

Dnia 28.

Baron Keller, maior auſtryacki, przybył tu onegday wieczorem z depeszami generała Kray do generała naczelnika armii francuzkiey. Moreau przeczytawszy te depesze, okazał wielką swoią radość z ich osnowy, i przyiął iak naygrzeczniey maiora Keller, zaproſił go do ſtołu, i powiedział mu, iż przywiozł mu depesze bardzo przyiemne. Wczoray o godzinie 8 wieczorem odiechał Keller z odpowiedzią generała francuzkiego.

Armia generała Kray odbiera znaczne poſiłki.

z Neuwied d. 27. Lipca.

Woyſka batawſkie pod dowodztwem generała Dumonceau masszeruią śpiesznym krokiem do wyższego Renu; wspomniony generał przeieżdżał wczoray do Moguncyi, dokąd także generał Augereau udał ſię.

z Austryi d. 30. Lipca.

Generał Kray ſtoi teraz z swoią armią pod Braunau. Artylerya rezerwowa ieſt w Linc. Liczą iego armią do 36,000 ludzi, lecz z Czech i Morawii maszeruie ieszcze 12,000 ludzi do iego armii. Także zapewniaią, że wszyſtkie woyſka auſtryackie maszeruią z Galicyi częścią do Włoch częścią do Niemiec.

z Wiednia d. 24. Lipca.

Zawieszenie broni zawarte w Niemczech uważane tu ieſt iako iutrzenka pokoiu powszechnego. Zapewniaią, iż dwory Peterzburgſki i Berlińſki przyięły na ſiebie pośrednictwo i oświadczyły ſię za pokoiem ſtałym i ſtatecznym. Mowią, iż miniſter angielſki Lord Grenville spodziewany ieſt w Karlsbadzie dla przyſtąpięnia negocyacyow pokoiu. Także ſłychać, iż generał Kray ma przybydź wkrotce do tuteyszey ſtolicy. Między woyſkami moſkiewſkiemi znayduiącemi ſię przy naszych granicach widać wielkie poruszenia.

z Wiednia d. 26. Lipca.

Cesarz Jegomość poświęca naywięcey czasu intereſſom narodowym, a to z naywiększą troſkliwością, pracuiąc częścią sam, częścią odprawiaiąc codzień konferencye z miniſtrem zagranicznych intereſſow, ktore 3 do 5 godzin trwaią. Baron Thugut pracuie w intereſſach narodowych do północy, a częſto ieszcze dłużey. Głoszą, iż wszyſtkie uſiłowania Cesarza zmierzaią do wyrobienia ſłusznego pokoiu.

Policya osądziła bydź rzeczą potrzebną, oddalić tu ztąd wiele cudzoziemcow, ktorzy w przeciągu 8. dni miaſto nasze opuścić muszą.

Dnia 26.

Aby otrzymać trwały pokoy, nasz gabinet używa wszelkich środkow, aby ten był powszechnym i ściągał ſię także do Anglii.

Spodziewany tu ieſt wkrotce kuryer z Paryża, który, iak ſłychać, przywieść ma zasady pokoiu podpisane przez pierwszego Konsula.

Królowa Neapolitańſka iedzie przez Ankonę do tuteyszey ſtolicy.

Od granic Czeſkich d. 24. Lipca.

Wiadomość, iż w Carlsbadzie miniſtrowie niektórych dworow miewaią konferencye, czyli raczey ſkładaią tymczasowy kongres pokoiu, zdaie ſię nie podpadać żadney wątpliwości. Oprocz Hrabiego Cobenzel, Metternich, miniſtra pewney obcey potencyi, i ieszcze iednego miniſtra, miał także bydź przytomnym na seſſyach poseł

pewney odległey potencyi. Że zaś ieſt w proiekcie nie oddzielny ale powszechny pokoy, przeto wypadkiem tych konferencyow bydź ma, iż niektórzy z pełmocnikow udadzą ſię do Londynu, i rozmowią ſię z miniſtrem Pittem, aby wyrobić powszechny pokoy, ieżeli będzie można.

z Londynu d. 20. Czerwca.

Dziennik „Kuryer Londyńſki" zawiera w sobie naſtępuiące uwagi, ściągaiące ſię do traktatu zawartego w Wiedniu między Auſtryą i Anglią:

„Nowy traktat poſiłkowy między Anglią i Auſtryą podpisany zoſtał dopiero dnia 20. m. p. Ten traktat, o którym w Parlamencie od kilku mieſięcy iuż mowiono, podpisanym zoſtał przez Barona Tugut właśnie wtenczas, gdy ſię dowiedział o klęsce generała Ott, i gdy kurverowie przybiegali z wszyſtkich ſtron z nowiną o okropnieyszey ieszcze klęsce generała Melas."

„A zatem nie uwagi woienne przeszkadzały podpisaniu nayprędszemu tego traktatu. Trudność i zwłoka miała inne przyczyny. Wielka Brytania obowięzuie ſię nim opłacać tyle woyſk niemieckich i szwaycarſkich, ile będzie można przysposobić. Cesarz zezwala z swoiey ſtrony na przyięcie 2 milionow funtow szterlingow, aby dokończył teraźnieyszey kampanii. Cała ta summa ma bydź wypłacana co rok w kwocie po 20,000 liwrow. Przeto zupełne wypłacenie iey ſkończy ſię dopiero w 100 lat, to ieſt, w tym punkcie czasu, w którym poſtać polityczny Rpltey francuzkiey, albo ſtron traktuiących zapewne iuż odmieni ſię. Strony traktuiące przyrzekaią sobie wzaiemnie użycie wszyſtkich swoich ſił przeciw nieprzyiacielowi wspolnemu, i niepodpisywać pokoiu iedna bez drugiey. Otoż to ieſt woyna prawie pewna aż do oſtatniego Lutego roku 1801, w którym uſtać ma ważność umowy zawartey."

„Pochwalić można wprawdzie te szczątki oporu przeciw ſiłom widocznie przewyższaiącym. Przynaymniey potencye mieć będą tę korzyść, iż upadły tak łaſkawie, iak ow Szermierz rzymſki. Pytamy ſię, co wynaydą one teraz biegleyszego, nad to, co mogły wynaleść? iakich użyią środkow ſilnieyszych? iaki ſkutek byłby pomyślności przeciw Francuzom, gdyby go otrzymano? iaki wypadek przeciw Auſtryi pociągnęłaby za sobą druga batalia pod Marengo?"

„Szczęście lub nieszczęście nie bywa rowne. Jedno zwycięſtwo może zaprowadzić Francuzow do Wiednia, lecz iedna batalia wygrana nie zaprowadzi Auſtryakow do Paryża. Spuszczamyż ſię ieszcze na Szuanow? Doczytuiemy ſię z rapportow urzędowych przyſłanych admiralicyi, iż ludzie, między których Anglia rozdawała złoto, uzbroili ſię dziś przeciw niey."

„Nakoniec rozumiemyż, iż tryumfy nowego rządu francuzkiego iego łagodność i umiarkowanie ułatwią insurrekcyą powszechną? Czegoż dokaże Anglia z swymi ſlotami paraduiącemi po morzach, a Auſtrya z swemi nowemi rekrutami wychodzącemi z Czech i Węgier? ieżeli toczyć ieszcze będziemy przez kilka mieſięcy woynę, ponieważ toczyć ią należy dla tego, iż godność tego wymaga, ktoż nie przewiduie, iż w początku zimy pokoy ſtanie ſię środkiem, którego chwycić ſię koniecznie będzie wypadało?"

z Londynu d. 29. Lipca.

Dziś czytano w Parlamencie mowę królewſką odkładaiącą Parlament do dalszego czasu. Ponieważ w niey żadney nie masz wzmianki o dalszym toczeniu woyny, przeto wnoſi wielu, iż naſi miniſtrowie nie są dalecy od wdania ſię w negocyacyą pokoiu, ieżeliby iego warunki odpowiadały bezpieczeńſtwu Pańſtwa Brytańſkiego. Wiele osob zamyśla prośić Króla o rozpoczęcie negocyacyow z francuzką Rzplitą.

Nasze pisma publiczne zawieraią w sobie ieszcze wiele rozmaitych uwag ściągaiących ſię do teraźnieyszego ſtanu rzęczy. Ga-

zeta urzędowa zapewnia, iż propozycye Buonaparta, wyiąwszy niektóre odmiany, zasadzaią ſię tylko na traktacie Leobeńſkim, który w roku 1797 z Arcy-Xiążęciem Karolem zawarł. Nie wiemy ieszcze (mowi daley) iakie naſtąpiło przedſiewzięcie gabinetu angielſkiego. Lecz miniſtrowie miarkować ſię zapewne będą podług opinii i ſtanu ſiły dworu Wiedeńſkiego; ponieważ nadto są wspaniałymi, aby pobudzać mieli naszego przyiaciela do niszczących uſiłowań i desperackich oznakow potęgi. Nadmieniamy także, iż by to nadto śmiałą było rzeczą, abyśmy z tego, co zimy przeszłey naſtąpiło, wnoſić chcieli o tym, coby naſi miniſtrowie przy negocyacyi powszechnego pokoiu uczynić mogli. Zważyć muſiemy, iż oſtatnia rewolucya zkoiarzona przez Buonaparta natenczas bardzo ieszcze była nieprzyzwoita, i że niemożno było przewidzieć, iż Imperator roſſyiſki odſtąpi tak nadspodziewanie i nagle sprawy powszechney.

„(Morning Chronicle) kroniki Monarchii Angielſkiey nie zawieraią w sobie żadnego przykładu takowych zuchwałych lekomyślnych i nieoſtrożnych głupſtw, iakie miniſtrowie naſi teraz popełniaią. Gadaią o czynnym prowadzeniu dalszey woyny, lecz coż uczynili dotychczas? zawarli traktat z Cesarzem Niemieckim, ale czemuż czekali do tego teraźnieyszey rozpaczaiącey okoliczności? Każda poczta przynoſiła nam wiadomość o nowych zwycięſtwach Buonaparta; codzień dowiadywaliśmy ſię, iż nadzieia naszych miniſtrow raz w tym drugi raz w owym punkcie omyloną zoſtała; codzień donoszono samym miniſtrom, iż ledwo nieszczęśliwi Xiążęta otrzymali poſiłki pieniężne od Anglii, muſieli ie zaraz zapłacić w kontrybucyi generałowi Moreau. Naſi miniſtrowie niepomyśleli dawniey o tym, iak uniknąć klęſk. Teraz zaś chcą wesprzeć Cesarza lądem i morzem! zapewne wysadzą ieszcze kilka angielſkich regimentow pod Quiberon, aby ukraść kilka ſtarych krow. Jeżeli chcą wesprzeć Cesarza morzem, czemuż wachaią ſię tak długo? Czegoż niebyłaby dokazała angielſka potęga pod Marengo? Ktoż wątpi o tym, iż woyſka angielſkie nie byłyby udecydowały w owym dniu korzyści Auſtryakow, zwłaszcza, gdy poſiadaliśmy Genuę, Sawonę, i całe brzegi genueńſkie. Gdyby miniſtrowie byli wtenczas woyſka tam wylądowali, Cesarz niebyłby opuścił całego Piemontu i Lombardyi, a Francya nie byiaby utwierdziła swey ſławy i swoich tryumfow w tym sposobie, iż ſię sama nad swoim szczęściem zadumiła."

z Warszawy d. 7. Sierpnia.

Dziś ciągniono tu po 140. raz numery trzeciey Krolewſko-Pruſkiey loteryi liczbowey, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomożeniu szkoł i szpitalow. Numery wyciągnione są naſtępuiące: 16. 18. 31. 58. 78.

Rozmaite Wiadomości.

Gdy w Augszburgu doświadczali Francuzi mocy niektórych armat zielaznych zabranych w Monachium, pruſki porucznik od kirysyerow, Pan Frankenberg, miał to nieszczęście, iż zoſtał zabitym na mieyscu pod czas spaceru od iedny takowey armaty, ktora pękła. — Generał Lecourbe przybył z swoim sztabem generalnym dnia 25. do Kempten. — Generał auſtryacki Zach zabrany w niewolą przez Francuzow pod Marengo, wypuszczony zoſtał na wolność, i wyiechał z Paryża dnia 27. Lipca. — Dzienniki francuzkie mowią, iż chęć pokoiu tak ieſt wielka w Wiedniu, że rząd osądził bydź rzeczą potrzebną, wydać odezwę, aby odmienić iłe możności opinią umyſłow; pod czas iedney komedyi wołano powszechnie pokoy! pokoy! i okrzyk tak naſtąpił wielki, iż Cesarz wyiść muſiał z teatru przed podnieſieniem zacłony. — Generał Lecourbe odesłał Tyrolczykom ich niewolnikow, co wielkie w nich uczyniło wrażenie.

Do sprzedania. Z borow krolewſkich, w departamencie niżey podpisaney krolewſkiey woienno ekonomiczney Kamery nad rzekami Bugiem i Narwą leżących znaczna wielość sosnowego drzewa

zamtu borowego Pułtuſkiego 4080. —
— — Brockiego 6485. —
— — Zakroczyńſkiego 5940. —
— — Wyszkowſkiego 6924. —

publicznie więcey daiącemu z oſtrzeżeniem approbacyi JK. Mości Pruſſ - Nowo - Wschodnich financyi departamentu ma bydź na pniu sprzedana. Między tym drzewem są naſtępuiące gatunki

1) Maszty po 70 ſtop i więcey długości, 10 do 14 cali w końcu grube.
2) Maszty po 60 aż do 70 ſtop.
3) Drzewo długie 70 ſtop długości, 7 do 10 cali na końcu grube.
4) Takież 60 do 70 ſtop długie.
5) Balki kormne po 54 ſtop długości, 14 do 20 cali w końcu.
6) Balki po 48 ſtop długości.
7) Balki po 42 ſtop długości.
8) Balki po 36 ſtop długie.
9) Drzewo okrągłe po 54 ſtop długości, 12 do 14 cali grube.
10) Drzewo okrągłe po 48 ſtop długości, 12 do 14 cali grubości.
11) Drzewo okrągłe po 42 ſtop.
12) Drzewo okrągłe po 36 ſtop długości, 10 do 12 cali grube.

Mieysce i termina licitacyi są naſtępuiące wyznaczone:

1) Dla amtu borowego Zakroczyńſkiego dzień 4. Septembris o godzinie 9. z rana w domu amtowym w Zakroczynie.
2) Dla amtu borowego Pułtowſkiego dzień 8. Septembris w domu amtu w Garkach pod Pułtawſkim na godzinę 9. z rana.
3) Dla amtu borowego Wyszkowſkiego dzień 10. Septembris w Wyszkowie.
4) Dla amtu Brockiego dzień 12. Septembris w zamku krolewſkim Brockim nad Bugiem rano o godzinie 9.

Wszyscy, ktorzy to drzewo kupić ochotę maią, wzywaią ſię do ſtawienia ſię w mieyscach i dniach wyżey wyrażonych, ktorzy po nadeszłey approbacyi departamentu Pruſſ - Nowo - Wschodnich financyi przybycia oczekiwać mogą. O kondycyach każdy u Oberforſtmeiſtra v. Landwuſt w Płocku dowiedzieć ſię może. W Płocku dnia 15. Lipca roku 1800.

JK. Mci Pruſſ - Nowo - Wschodnich Woienno - Ekonomiczna Kamera.

Do zadzierzawienia. Gdy w oſtatnim do zadzierzawienia tak zwanego tuteyszego Kaliſkiego gościńca wyznaczonym licitacyinym terminie żaden zadzierzawienia ochotę maiący nie meldował ſię, na dyspozycyą zaś krolewſkiey woienney i ekonomiczney Kamery w Poznaniu inszy termin licitacyiny na 22. Września r. b. wyznaczony ieſt, co ſię nineyszym publiczności donoſi. Dzierzawić ochotę maiący przeto maią ſię w tymże dniu z rana o godzinie 9. przed tuteyszym zadwornym znaydować sądem i ich cenę do protokułu podać, gdzie ſię też inszych względem teyże dzierzawy kondycyi dowiedzieć maią. W Krotoszynie dnia 4. Sierpnia roku 1800.

Krolewſki Pruſſ - Połud. Ekonomiczny sąd.

Do sprzedania. Barany gatunku hiszpańſkiego ma do sprzedania za ſłuszną cenę, właściciel owiec, Zippel w Kayu poł mili od Cylichowa, a 2 mile od Kargowy.

Aukcya. W Środę na dzień 20. Auguſti przypadaiącą r. b. po południu o godzinie 3. i w naſtępuiące dni tu na Grobli w kamienicy Buszki przeciwko ſkładowi drzewa leżącey, rożne meble, iako to: ſtoły, krzeſła, kanapy, łoszka z gardynami i bez gardynow, biorko iedno, szafy do bielizny i innych porządkow, rożne domowe i kuchenne sprzęty, z miedzi, moſiędzu, ceny i porcelany, serwis ieden ſtołowy z kamienia Angielſkiego, modna kolaſka w iak naylepszym ſtanie, woz do wożenia drzewa, kilka sanek i połszorki publicznie plus licitantibus, za gotowem złożeniem pieniędzy w grubey monecie sprzedane bydź maią. Dan w Poznaniu dnia 31. Lipca roku 1800.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.